

GELECEGE
DOKUNAN
ANNELER

HAKLARIMLA ÇOCUĞUM

Çocuklar, yetişkinlerin küçüğü değildir!

Onların farklı gelişim özellikleri, farklı gelişim ihtiyaçları ve Çocuk Haklarına Dair Sözleşme* ile kabul edilmiş hakları vardır. Bu hakları korumak tüm devletlerin görevi olduğu kadar, anne ve babaların da sorumluluğudur.

Yaşamak, her çocuğun temel hakkıdır ve herkesin ilk görevi çocukların yaşamını korumaktır.

Yaşama hakkı her çocuğun temel hakkıdır. Anne-babalar ve devletler çocuğun hayatta kalması ve gelişmesi için mümkün olan azami çabayı gösterirler.

Her çocuğun gelişme ve sağlığının güvence altına alınması hakkı vardır.

Her çocuğun bedensel, zihinsel, ruhsal, ahlaksal ve toplumsal gelişmesini sağlayacak yeterli bir hayat seviyesine ulaşma hakkı vardır. Çocukları bedensel ve ruhsal yönden örselenecek hiçbir yaklaşıma izin verilemez. Çocuklar hiçbir şekilde insanlık dışı yöntemlerle ya da aşağılanarak cezalandırılmaz.

Her çocuğun duygu ve düşüncelerini istediği şekilde açıklama hakkı vardır. Hiç kimse, hiçbir nedenle çocukların onurunu kıramaz, onları küçük düşüremez.

Anne-babalar çocuğu farklı bir birey olarak kabul edip duygu ve düşüncelerini açıklamasını desteklemelidir. Onun fikir ve duygularını uygunsuz bir dille eleştirmemelidir.

Çocukların okula gitme, oyun oynama hakkı vardır.

Eğitim temel bir haktır. Her çocuk herhangi bir ayrımcılığa uğramadan eğitime ücretsiz olarak ulaşabilmelidir.

Çocuğun kendini en rahat ifade ettiği yer oyundur. Çocuk oyunla büyür, oyunla olgunlaşır ve oyunla gelişir. Oyun çocuğun psikolojik, sosyal ve zihinsel gelişimini destekler.

Çocukların yetişmesinden ve gelişmesinden sorumlu olan büyükler, bu sorumluluklarını en iyi biçimde yerine getirmelidirler.

Yetişkinler çocuğun öncelikle yaşam hakkı için güvenli bir ortam, bakım ve koruma sağlamaktan sorumludur. Gelişimlerine destek sağlamak, sevgi ve ilgi göstermek, farklı deneyimler yaşamasına fırsat vermenin yanı sıra anne, baba olmanın sorumluluğunu yerine getirmek için çocuklara rehber olmak ve onu bir birey olarak kabul edip yetenekleri, ilgileri için uygun yönlendirmeler yapmalıdır.

Her çocuğun fiziksel ve duygusal şiddet ya da istismara, ihmale, cinsel taciz dâhil her türlü kötü muameleye karşı korunması hakkı vardır.

Anne-babalar ve çocuk ile güven, sorumluluk ilişkisi içinde olan tüm yetişkinler çocuğa karşı davranışlarında bunun sağlanmasından sorumludurlar.

Çocuğun ne şekilde olursa olsun kötü muamele görmesi onun hem çocuklukta hem de erişkinlikte bedensel, zihinsel ve ruhsal sağlığını bozar; özgüvenini ve saygınlığını zedeler.

*Birleşmiş Milletler Çocuk Haklarına Dair Sözleşme, 20 Kasım 1989 tarihinde Birleşmiş Milletlere üye 197 ülke tarafından onaylanmış, en geniş katımlı insan hakları belgesidir. Bu dokümanda, 54 maddeden oluşan Sözleşmenin 'Geleceğe Dokunan Anneler' Projesi ile direkt ilintili olan maddelerine yer verilmiştir.